

รูปแบบการพัฒนามหานครขอนแก่นสู่ความยั่งยืน Khon Kaen Metropolitan Development Model For Sustainability.

รองรัตน์ วิโรจน์เพชร* วชรินทร์ สุทธิชัย** สิทธิพรร์ สุนทร**

Rongrat Wirotepetch * Watcharin Sutthisai** Sitthiporn Soonthorn**

สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม* มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม**

Public and Private Management Program, Faculty of Political Science and Public
Administration, Rajabhat Maha Sarakham University**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาระดับปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนามหานครขอนแก่นสู่ความยั่งยืนเพื่อศึกษาระดับการพัฒนามหานครขอนแก่นสู่ความยั่งยืน เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนามหานครขอนแก่นสู่ความยั่งยืน และเพื่อสร้างรูปแบบการพัฒนามหานครขอนแก่นสู่ความยั่งยืน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย กลุ่มที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ระยะที่ 1 จำนวน 399 คน ได้มาโดยวิธีการหาขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสูตรของยามานะ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ กลุ่มที่ 2 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยระยะที่ 2 การประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) จำนวน 18 คน และการสัมภาษณ์เชิงลึก จำนวน 18 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุโดยวิธี Stepwise นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยใช้วิธีการพรรณนาและอธิบายผลการวิจัย พบว่า 1) ระดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนามหานครขอนแก่นสู่ความยั่งยืน โดยรวมอยู่ในระดับมาก 2) ระดับการพัฒนามหานครขอนแก่นสู่ความยั่งยืน โดยรวมอยู่ในระดับมาก 3) ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนามหานครขอนแก่นสู่ความยั่งยืน โดยรวมมีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ .588 4) การวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ของตัวแปรปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนามหานครขอนแก่นสู่ความยั่งยืนโดยรวม ทั้ง 4 ตัว สามารถอธิบายตัวแปรตาม คือการพัฒนามหานครขอนแก่นสู่ความยั่งยืน ได้ร้อยละ 38.00 มีค่า $R^2 = .380$ และมีค่าของ F เท่ากับ 60.330 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha .05$ เมื่อพิจารณาตัวแปรย่อย พบว่า ตัวแปรที่จะอธิบายการพัฒนามหานครขอนแก่นสู่ความยั่งยืน โดยเรียงลำดับการเข้าสู่สมการตามความสัมพันธ์ดังต่อไปนี้ คือปัจจัยด้านการเมือง (X_8) ปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ (X_5) ปัจจัยด้านรูปแบบการปกครองท้องถิ่น (X_3) และตัวแปรตัวสุดท้ายที่เข้าสู่สมการที่ดีที่สุดของการวิเคราะห์ถดถอยพหุ ได้แก่ ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ (X_2) สามารถเขียนสมการในรูปแบบคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานได้ ดังต่อไปนี้

$$\text{สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ } Y = 2.283 + .069X_2 + .074X_3 + .096X_5 + .188 X_8$$

$$\text{สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน } Z_r = .348Z_8 + .160Z_5 + .129Z_3 + .127Z_2$$

5. รูปแบบการพัฒนามหานครขอนแก่นสู่ความยั่งยืน ประกอบด้วย ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ ปัจจัยด้านรูปแบบการปกครองท้องถิ่น ปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ ปัจจัยด้านการเมือง ปัจจัยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ปัจจัยด้านสังคม ปัจจัยด้านโครงสร้างพื้นฐาน ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านงบประมาณ ปัจจัยด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารท้องถิ่น ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม ปัจจัยด้านกลยุทธ์เชิงบูรณาการ มีอิทธิพลต่อการพัฒนามหานครขอนแก่นสู่ความยั่งยืน คือ ด้านการจัดรูปผังเมืองหรือพื้นที่ ด้านเมืองการศึกษา ด้านเมืองการคมนาคม ด้านเมืองสุขภาพ ด้าน Mice City ด้านการเป็นศูนย์กลางกระจายสินค้า ด้านการรับข้อมูลข่าวสาร และ ด้านเอกลักษณ์ของการเป็นเมืองมหานครขอนแก่น การพัฒนามหานครขอนแก่นสู่ความยั่งยืน ควรให้ความสำคัญการสร้างสมดุลให้กับสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมและมองปัจจัยภายในภายนอก ได้แก่ สถานการณ์ของโลกในปัจจุบันที่มีผลกระทบประกอบด้วยและต้องสร้างกลไกการมีภูมิคุ้มกันเพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

คำสำคัญ ปัจจัย ,การพัฒนา , มหานครขอนแก่น ,

ABSTRACT

This research aimed to study : 1) the levels of factors affecting the development of Khon Kaen Metropolis towards sustainability, 2) the levels of Khon Kaen Metropolis towards sustainability, 3) the factors affecting the development of Khon Kaen Metropolis towards sustainability and 4) to create the model of Khon Kaen Metropolis towards sustainability. The sample group of the research in the first group which used in quantitative research in total of 399 people acquired by the method of determining the sample size according to Yamane's formula by using questionnaires as the tool. For the second group, the population which used in qualitative research and consisted of the focus group in total of 18 people and the in-depth interviews in total of 18 people. Statistics used for the data analysis included frequency, distribution, percentage, mean and standard deviation. Hypothesis testing used statistics Pearson's product moment correlation coefficient with the statistical significance at the level of .05. Whereas, the multiple regression analysis by Stepwise method with the statistical significance was at the level of .05 for the qualitative data. The researcher used descriptive methods and explained the findings. The results found are as follows.

1. The levels of factors affecting the development of Khon Kaen Metropolis towards sustainability in overall was at a high level.

2. The levels of Khon Kean Metropolis development towards sustainability in overall was at the high level.

3. The results of the analysis of the relationship between the factors affecting the development of Khon Kaen Metropolis towards sustainability in overall was at a medium level equal to .588.

4. The analysis of predictive power of variables, factors affecting the development of Khon Kaen Metropolis towards sustainability in the total of 4 variables which could explain the dependent variables: Khon Kaen metropolis development towards sustainability with 38.00 percentage, $R^2 = .380$ and the value of F equal to 60.330 with the statistical significance at the level of $\alpha .05$. When considering the sub-variables by ordering into the equation according to the relationships: political factors (X_8), human resource factors (X_5), local government form factors (X_3) and the last variable reaching the best equation of multiple regression which were management factors (X_2) and could write the raw scores and the standard was as follows.

The regression equation of raw score $Y = 2.283 + .069X_2 + .074X_3 + .096X_5 + .188X_8$

The regression equation of standard score $Z_r = .348Z_8 + .160Z_5 + .129Z_3 + .127Z_2$

5. Khon Kean Metropolis development model towards sustainability consisted of management factors, local government form, human resource factors, political factors, information technology factors, social factors, infrastructure factors, economic factors, budget factors, leadership factors of local administrators, participation factors and integrated strategic factors which had influenced to Khon Kean Metropolis development model towards sustainability were to layout of the town plan or area, urban education, urban transportation, health city, Mice city, distribution center, receiving information and identity of being of Khon Kaen Metropolis, Khon Kaen development towards sustainability should focus on the balancing for society; economy and environment, the external factors such as the current world situation affecting and create the immune mechanism for continuous and sustainable development.

Keywords: factors ,development , Khon Kaen Metropolis towards

บทนำ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 มาตรา 65 กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่าง ๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว โดยให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติและต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2560 มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 1 สิงหาคม 2560 โดยกำหนดให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติเพื่อรับผิดชอบในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติกำหนดวิธีการการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติในการติดตาม การตรวจสอบ และการประเมินผล รวมทั้งกำหนดมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนทุกภาคส่วนดำเนินการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติเพื่อให้เป็นไปตามที่กำหนดใน

พระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติพ.ศ. 2560 คณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านต่าง ๆ รวม 6 คณะอันประกอบด้วยคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อรับผิดชอบในการดำเนินการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด ตลอดจนได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวางเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติตามที่กฎหมายกำหนดแล้ว ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) เป็นยุทธศาสตร์ชาติดับแรกของประเทศไทยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ภายในช่วงเวลาดังกล่าว เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน (ประกาศราชกิจจานุเบกษา.2561, น. คำนำ)

นอกจากการมีแผนแม่บทที่นำไปสู่การปฏิบัติที่เป็นรูปธรรมแล้วการมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติงานและชุมชนล้วนเป็นสิ่งสำคัญในการขับเคลื่อนแผนแม่บทสู่การปฏิบัติในประสบผลสำเร็จเช่นเดียวกับการบริหารจัดการองค์การอื่นๆ ที่ย่อมต้องมีปัจจัยหลายปัจจัยที่นำองค์การไปสู่ความสำเร็จเช่นเดียวกับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่ต้องอาศัยความร่วมมือและการมีส่วนร่วมทั้งภายในและภายนอกองค์การในการขับเคลื่อนการบริหารจัดการการท้องถิ่นให้ประสบผลสำเร็จโดยมีปัจจัยสนับสนุนทั้งในระดับองค์การและระดับบุคคลโดยเฉพาะอย่างยิ่งการทำงานร่วมกันเป็นทีมการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมการร่วมมือกันทำงานอย่างใกล้ชิดระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชน ซึ่งจากการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนการขับเคลื่อนแผนแม่บทสู่การปฏิบัตินั้นย่อมขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการโดยเฉพาะอย่างยิ่งการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการร่วมกันวางนโยบายการใช้ทรัพยากรและงบประมาณที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามขอบเขตหน้าที่ความรับผิดชอบของตนเพื่อให้การพัฒนาอย่างต่อเนื่องต่อไปถึงอย่างไรก็ตาม ในปี พ.ศ. 2560 จังหวัดขอนแก่นเป็นจังหวัดที่มีประชากรถึง 1.8 ล้านคน (ปี2560) มีอัตราการเติบโตของประชากร 2.09% ต่อปีซึ่งนับเป็นจังหวัดที่มีขนาดประชากรมากที่สุดเป็นอันดับ4 ของประเทศรวมที่ตั้งของจังหวัดขอนแก่นที่อยู่ตรงกลางของภาคอีสานส่งผลให้ขอนแก่นมีบทบาทของเมืองเป็นศูนย์กลางการพัฒนาด้านการศึกษา, การแพทย์และเศรษฐกิจของภาคอีสานด้วยเหตุผลเหล่านี้จึงเป็นปัจจัยดึงดูดให้มีประชากรเพิ่มขึ้นทุกปีซึ่งตัวเลขอัตราการเติบโตของขอนแก่นนั้นถือว่าสูงมากเมื่อเทียบกับจังหวัดหัวเมืองอื่นๆ ของประเทศการเติบโตของเมืองที่รวดเร็ว (Rapidly growing city) และการพัฒนาสู่การเป็นเมืองอัจฉริยะ (Smart City) รวมถึงการพัฒนาระบบขนส่ง (Logistic) ทำให้เกิดปัญหาภายในเมืองตามมาเช่นมลพิษ, จราจร, ขนส่งมวลชน, ความไม่เท่าเทียมในการเข้าถึงโอกาสทางสังคมและช่องว่างของรายได้ประชากรลำพังเพียงงบประมาณจากภาครัฐที่มักเป็นการกระจายงบประมาณแบบรวมศูนย์ไม่เพียงพอสำหรับการแก้ไขปัญหาได้ (วิกิพีเดีย ,ขอนแก่นพัฒนาเมือง, 2561)

นอกจากข้อเท็จจริงที่ได้กล่าวมานั้นแล้วผู้วิจัยได้ศึกษาจากงานวิจัยของนักวิจัยท่านอื่นๆ ที่ศึกษาเรื่องปัจจัยในการพัฒนาเมืองหรือองค์กรหลายท่าน อาทิเช่น สิทธิชัย ต้นศรีสกุล (2552,น.51-52) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาชุมชนยั่งยืน กรณีศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดมหาสารคาม มิ่งขวัญ คงเจริญ และ อาชัญญา รัตนอุบล (2554,น. 19-20) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่องการพัฒนาแบบการเสริมสร้างพลังอำนาจของชุมชนเพื่อเสริมสร้างความยั่งยืนของชุมชนแห่งการเรียนรู้ พินิต ภูจินดา

และ ยศพล บุญสม (2560, น. 2-3) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง แนวคิดการพัฒนาเมืองต้นแบบ ฐานภาพ ยมจินดา (2553, น. 57-58) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง การบริหารการพัฒนาเมืองน่าอยู่ : กรณีศึกษาเทศบาล ตำบลในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-กัมพูชา นันทวัน วงศ์จกริตติ (2558, น.356) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง นโยบายการให้บริการจังหวัดอัจฉริยะของประเทศไทย เสน่ห์ จัญโต (2558, น.58-59) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนาตัวแบบการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสู่องค์กรสมรรถนะสูงสุดรัตน์ ไชยประสิทธิ์ (2558, น. 137) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่องกลยุทธ์การบริหารเพื่อเสริมสร้างการเป็นองค์กรสมรรถนะสูงของ วิทยาลัยพยาบาลผลการศึกษานักวิจัยดังกล่าวพบว่า ปัจจัยหลายประการ อาทิเช่น ปัจจัยด้านโครงสร้าง พื้นฐานปัจจัยด้านการบริหารจัดการปัจจัยด้านรูปแบบการปกครองท้องถิ่นปัจจัยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ เป็นต้น โดยปัจจัยดังกล่าวส่งผลต่อการพัฒนาเมืองในด้านต่างๆสู่ความยั่งยืน ดังนั้น ผู้วิจัยในฐานะประชาชนและเป็นผู้ปฏิบัติงานในเขตจังหวัดขอนแก่น ซึ่งได้พบประเด็นดังกล่าวจาก ข้อเท็จจริงในพื้นที่และจากเอกสาร การทบทวนวรรณกรรม จึงมีความประสงค์จะทำการวิจัยเรื่องรูปแบบแบบ การพัฒนามหานครขอนแก่นสู่ความยั่งยืนเพื่อทราบถึงรูปแบบและแนวทางการพัฒนามหานครขอนแก่นสู่ ความยั่งยืนทำให้ให้การจัดการสาธารณะทุกประเภทในเขตจังหวัดขอนแก่นเกิดคุ้มค่าและมีประสิทธิภาพ สูงสุด ลดความปัญหาความไม่เท่าเทียมในการเข้าถึงโอกาสทางสังคมสิทธิของพลเมืองและเพื่อเป็นแนวทางใน การพัฒนาเมืองนครขอนแก่นและเมืองที่ใกล้เคียงสู่ความยั่งยืนต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนามหานครขอนแก่นสู่ความยั่งยืน
2. เพื่อศึกษาระดับการพัฒนามหานครขอนแก่นสู่ความยั่งยืน
3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนามหานครขอนแก่นสู่ความยั่งยืน
4. เพื่อสร้างรูปแบบการพัฒนามหานครขอนแก่นสู่ความยั่งยืน

วิธีการดำเนินงานวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ ได้แก่ ประชาชนที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไปที่อาศัย อยู่ในเขตเทศบาลนครขอนแก่น จำนวน 101,882 คน คำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสูตรของ Yamane (1973 , น. 727) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 399 คน
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ ได้แก่
 - 2.1 กลุ่มตัวอย่างในการประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) จำนวน 18 คน ประกอบด้วย ตัวแทนภาครัฐ จำนวน 6 คน ตัวแทนผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในอำเภอเมืองขอนแก่น จำนวน 6 คน และ ตัวแทนประชาชน จำนวน 6 คน
 - 2.2 กลุ่มตัวอย่างในการสัมภาษณ์เชิงลึก จำนวน 18 คน ประกอบด้วย ตัวแทนภาครัฐ จำนวน 6 คน ตัวแทนผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในอำเภอเมืองขอนแก่น จำนวน 6 คน และ ตัวแทนประชาชน จำนวน 6 คน ทั้งนี้ไม่ใช้บุคคลเดียวกันกับกลุ่มตัวอย่างในการประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. การวิจัยเชิงปริมาณผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัยเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนแบบประมาณค่า จำนวน 4 ตอน
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยคุณภาพ ผู้วิจัยใช้แบบสัมภาษณ์ที่พัฒนามาจากการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยเลือกประเด็นที่น่าสนใจมาสร้างเป็นแบบสัมภาษณ์พร้อมทั้งศึกษาจากแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร นิยามคำศัพท์ และงานวิจัยเกี่ยวข้องให้ครอบคลุมกรอบแนวคิด เพื่อสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมาย ซึ่งเป็นแบบสัมภาษณ์แบบกำหนดแนวทางไว้ (In-depth interview)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ออกแบบวิธีการเก็บข้อมูลที่มีความหลากหลายเพื่อให้ได้ผลการวิจัยที่สมบูรณ์และมีความน่าเชื่อถือในระดับสูง โดยมีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ขออนุญาตรับรองและแนะนำตัวผู้วิจัยจากคณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ถึงกลุ่มตัวอย่างและกลุ่มเป้าหมาย เพื่อขออนุญาตในการความร่วมมือเก็บรวบรวมแบบสอบถาม ดำเนินการจัดประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) และสัมภาษณ์เชิงลึก
2. การวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยแต่งตั้งผู้ช่วยผู้วิจัย อาเภอละ 1 คน เพื่อเก็บรวบรวมแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างโดยผู้วิจัยจะชี้แจงวิธีการและขั้นตอนให้กับผู้ช่วยผู้วิจัย ก่อนลงมือเก็บข้อมูลและดำเนินการเก็บรวบรวมแบบสอบถามให้ครบ จำนวน 399 คน
3. การวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสัมภาษณ์ด้วยตัวเองทุกคน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ระดับปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนามหานครขอนแก่นสู่ความยั่งยืน
2. วิเคราะห์ระดับการพัฒนามหานครขอนแก่นสู่ความยั่งยืน
3. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนามหานครขอนแก่นสู่ความยั่งยืน
4. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการจัดบันทึกการสัมภาษณ์ กลุ่มเป้าหมายมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูล ใช้วิธีการวิเคราะห์แบบอุปนัย (Inductive Analysis)

สรุปผลการวิจัย

1. ระดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนามหานครขอนแก่นสู่ความยั่งยืน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.08$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีระดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนามหานครขอนแก่นสู่ความยั่งยืนอยู่ในระดับมากทุกด้าน เมื่อเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ปัจจัยด้านโครงสร้างพื้นฐาน ($\bar{X} = 4.14$) รองลงมาคือปัจจัยด้านการบริหารจัดการเท่ากับปัจจัยด้านสังคม ($\bar{X} = 4.09$) ปัจจัยด้านรูปแบบการปกครองท้องถิ่น และปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ ($\bar{X} = 4.08$) ปัจจัยด้านการเมือง ($\bar{X} = 4.07$) ปัจจัยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ($\bar{X} = 4.04$) และปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 4.00$)
2. ระดับการพัฒนามหานครขอนแก่นสู่ความยั่งยืน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.03$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีระดับการพัฒนายอยู่ในระดับมากทุกด้าน จำนวน 5 ด้าน เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยคือ ด้านเมืองการศึกษา ($\bar{X} = 4.07$) รองลงมาด้านการจัดรูปผังเมืองหรือพื้นที่ ($\bar{X} = 4.06$) ด้าน

เมืองสุขภาพ ($\bar{X} = 4.04$) ด้านเมืองการคมนาคม ($\bar{X} = 4.03$) และด้านการประชุมและท่องเที่ยว (Mice City) ($\bar{X} = 3.94$)

3. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนามหานครขอนแก่นสู่ความยั่งยืนโดยการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตามด้วยวิธี Pearson's Product Moment Correlation (r) ผลการวิจัยพบว่า ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของความสัมพันธระหว่างปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนามหานครขอนแก่นสู่ความยั่งยืน โดยรวมมีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง เท่ากับ .588

4. การวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ของตัวแปรปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนามหานครขอนแก่นสู่ความยั่งยืนโดยรวม ทั้ง 4 ตัว สามารถอธิบายตัวแปรตาม คือ การพัฒนามหานครขอนแก่นสู่ความยั่งยืน ได้ร้อยละ 38.00 มีค่า $R^2 = .380$ และมีค่าของ F เท่ากับ 60.330 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $\alpha .05$ เมื่อพิจารณาตัวแปรย่อย พบว่า ตัวแปรที่จะอธิบายการพัฒนามหานครขอนแก่นสู่ความยั่งยืน โดยเรียงลำดับการเข้าสู่สมการตามความสัมพันธ์ดังต่อไปนี้ คือปัจจัยด้านการเมือง (X_8) ปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ (X_5) ปัจจัยด้านรูปแบบการปกครองท้องถิ่น (X_3) และตัวแปรตัวสุดท้ายที่เข้าสู่สมการที่ดีที่สุดของการวิเคราะห์ถดถอยพหุ ได้แก่ ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ (X_2) สามารถเขียนสมการถดถอยในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานได้ ดังต่อไปนี้

$$\text{สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ } Y = 2.283 + .069X_2 + .074X_3 + .096X_5 + .188 X_8$$

$$\text{สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน } Z_r = .348Z_8 + .160Z_5 + .129Z_3 + .127Z_2$$

5. รูปแบบการพัฒนามหานครขอนแก่นสู่ความยั่งยืน ประกอบด้วย ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ ปัจจัยด้านรูปแบบการปกครองท้องถิ่น ปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ ปัจจัยด้านการเมือง ปัจจัยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ปัจจัยด้านสังคม ปัจจัยด้านโครงสร้างพื้นฐาน ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านงบประมาณ ปัจจัยด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารท้องถิ่น ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม ปัจจัยด้านกลยุทธ์เชิงบูรณาการ มีอิทธิพลต่อการพัฒนามหานครขอนแก่นสู่ความยั่งยืน คือ ด้านการจัดรูปผังเมืองหรือพื้นที่ ด้านเมืองการศึกษา ด้านเมืองการคมนาคม ด้านเมืองสุขภาพ ด้าน Mice City ด้านการเป็นศูนย์กลางกระจายสินค้า ด้านการรับข้อมูลข่าวสารและด้านเอกลักษณ์ของการเป็นเมืองมหานครขอนแก่น การพัฒนามหานครขอนแก่นสู่ความยั่งยืน ควรให้ความสำคัญการสร้างสมดุลให้กับสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมและมองปัจจัยภายในภายนอก ได้แก่ สถานการณ์ของโลกในปัจจุบันที่มีผลกระทบประกอบด้วยและต้องสร้างกลไกการมีภูมิคุ้มกันเพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาวิจัยมีประเด็นที่สามารถนำมาอภิปรายผลตามสมมุติฐานได้ดังนี้

สมมุติฐานข้อที่ 1 ระดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนามหานครขอนแก่นสู่ความยั่งยืน อยู่ในระดับมาก ผลการศึกษาค้นพบว่าระดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนามหานครขอนแก่นสู่ความยั่งยืน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรินทร์ วันเงิน (2551, น.47-49) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลแม่เจดีย์ อำเภอเวียงป่าเป้า จังหวัด

เชิงรายได้ ผลการศึกษาพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชายมีอายุระหว่าง 31- 50 ปี การศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา ประกอบอาชีพเกษตรกรรม มีรายได้ต่อเดือน 5,000 – 10,000 บาท และตำแหน่งเป็นผู้นำชุมชน ปัจจัยที่ส่งต่อการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งแยกออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ด้านงบประมาณ ด้านบุคลากร ด้านความร่วมมือภาครัฐและเอกชน ด้านความร่วมมือของผู้นำชุมชนและด้านความร่วมมือของประชาชนที่เกี่ยวกับการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโดยรวมทุกปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของบุญส่ง สานไธสง (2555, น. 87-90) ได้ทำการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลเม็กดำ อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลเม็กดำ อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด 7 ด้าน เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านการเมืองและการบริการ ด้านพัฒนาแหล่งน้ำ ด้านคมนาคมและแสงสว่าง ด้านเศรษฐกิจ ด้านคุณภาพชีวิตและสังคม และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สำราญ อินทนะ (2554, น.112-113) ได้ทำการศึกษาเรื่องความต้องการของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่น ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดน่าน ผลการวิจัยพบว่าความต้องการของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดน่าน ทั้ง 6 ด้าน โดยรวม มีความต้องการในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความต้องการพัฒนาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านการพัฒนาสังคมและความมั่นคงมนุษย์ ด้านการบริหารจัดการและการบริการมนุษย์ ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและสืบสานภูมิปัญญาท้องถิ่นและด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ตามลำดับ

สมมุติฐานข้อที่ 2 ระดับการพัฒนามหานครขอนแก่นสู่ความยั่งยืน อยู่ในระดับมาก ผลการศึกษาพบว่า ระดับการพัฒนามหานครขอนแก่นสู่ความยั่งยืน โดยรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ ณฐาภพ ยมจินดา (2553, น. 57-58) ได้ทำการศึกษาเรื่องการบริหารการพัฒนาเมืองน่านอยู่ : กรณีศึกษาเทศบาลตำบลในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-กัมพูชา ผลการวิเคราะห์ระดับการพัฒนาเมืองน่านอยู่ของเทศบาลตำบลพบว่ามีความเห็นต่อการพัฒนาอยู่ในระดับค่อนข้างมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านสังคมมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดรองลงมาคือด้านการบริการและการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมและด้านกายภาพและด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้านเศรษฐกิจ ผลการวิเคราะห์ระดับการบริหารการพัฒนาเมืองน่านอยู่พบว่าระดับการบริหารการพัฒนาด้านการพัฒนาการบริหารมีคะแนนเฉลี่ยการปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านวัฒนธรรมมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดรองลงมาคือด้านกระบวนการและด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้านโครงสร้างสำหรับระดับการบริหารการพัฒนาการบริหารเพื่อการพัฒนาพบว่าระดับการบริหารการพัฒนาการบริหารเพื่อการพัฒนาที่มีคะแนนเฉลี่ยการปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านการพัฒนาสังคมมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดรองลงมาคือด้านการพัฒนาชนบทและด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ ผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านการบริหารการพัฒนาที่มีผลต่อการพัฒนาเมืองน่านอยู่ของเทศบาลตำบลพบว่าปัจจัยสำคัญที่สามารถอธิบายการพัฒนาเมืองน่านอยู่ของเทศบาลตำบลประกอบด้วยการพัฒนาสังคมการพัฒนาชนบทการพัฒนาเมืองการบริหารโครงการพัฒนาและการพัฒนาเศรษฐกิจ ผลการวิเคราะห์รูปแบบการพัฒนาเมืองน่านอยู่ของเทศบาลตำบลพบว่าการพัฒนาเมืองน่านอยู่ของเทศบาลตำบลในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-กัมพูชาได้รับอิทธิพลทางตรงจากการบริหารโครงการพัฒนาการพัฒนาเศรษฐกิจการพัฒนาสังคมการพัฒนาเมืองและการพัฒนาชนบท สอดคล้องกับชาติชัย

อุดมกิจมงคล (2557, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา การบริหารการพัฒนาชนบทขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดสกลนคร ผลการวิจัยพบว่า 1) ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อการบริหารการพัฒนาชนบท ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตจังหวัดสกลนคร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก ทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านการเมือง รองลงมาคือ ด้านสังคม ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือด้านกายภาพ และสอดคล้องกับงานวิจัยของสุพรรณา เศษแสงศรี สุรศักดิ์ ชะมารัมย์ (2559, น.197-208) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนาองค์การสู่การเป็นองค์กรที่มีขีดสมรรถนะสูงของสำนักงานจัดหางานจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับการพัฒนาองค์การสู่การเป็นองค์กรที่มีขีดสมรรถนะสูงของสำนักงานจัดหางานจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีมากกว่าร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 2) ปัจจัยด้านโครงสร้างองค์การ ปัจจัยด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ปัจจัยด้านการบริหารยุทธศาสตร์ และปัจจัยด้านแรงจูงใจมีอิทธิพลต่อการพัฒนาองค์การสู่การเป็นองค์กรที่มีขีดสมรรถนะสูงของสำนักงานจัดหางานจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยสามารถทำนายความแปรปรวนของการพัฒนาองค์การสู่การเป็นองค์กรที่มีขีด สมรรถนะสูงของสำนักงานจัดหางานจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้ร้อยละ 81.50 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 3)ข้อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาองค์การสู่การเป็นองค์กรที่มีขีดสมรรถนะสูงของ สำนักงานจัดหางานจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่สำคัญ ได้แก่ ควรสร้างวัฒนธรรมในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และประสบการณ์ทำงานอย่างต่อเนื่อง เพื่อยกระดับความสามารถของผู้ปฏิบัติงาน ควรมีการจัดอบรมและศึกษาดูงานเพื่อพัฒนาบุคลากรทุกระดับอย่างต่อเนื่อง และควรพัฒนา/ปรับปรุงระบบเทคโนโลยีสารสนเทศให้ทันสมัย เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน

สมมุติฐานข้อที่ 3 ปัจจัยด้านโครงสร้างพื้นฐาน ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ ปัจจัยด้านรูปแบบการปกครองท้องถิ่นปัจจัยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ปัจจัยด้านเศรษฐกิจปัจจัยด้านสังคมและปัจจัยด้านการเมือง ส่งผลต่อการพัฒนามหานครขอนแก่นสู่ความยั่งยืนจำนวน 5 ด้านคือด้านการจัดรูปผังเมืองหรือพื้นที่ ด้านเมืองการศึกษาด้านเมืองการคมนาคม ด้านเมืองสุขภาพ ด้านการประชุมและท่องเที่ยว (Mice City) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ ปัจจัยด้านรูปแบบการปกครองท้องถิ่น ปัจจัยด้านทรัพยากรมนุษย์ ปัจจัยด้านการเมือง ปัจจัยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ปัจจัยด้านสังคมปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านโครงสร้างพื้นฐาน ปัจจัยด้านงบประมาณ ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม ปัจจัยด้านกลยุทธ์เชิงบูรณาการ ปัจจัยด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารท้องถิ่น มีผลต่อการพัฒนามหานครขอนแก่นสู่ความยั่งยืน ด้านการจัดรูปผังเมืองหรือพื้นที่ ด้านเมืองการศึกษา ด้านเมืองการคมนาคม ด้านเมืองสุขภาพ ด้าน Mice City ด้านการเป็นศูนย์กลางกระจายสินค้าด้านการรับข้อมูลข่าวสาร และ ด้านเอกลักษณ์ของการ เป็นเมืองมหานครขอนแก่น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเพ็ญศรี ลีสุวรรณกุล (2559 , น.64) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนาองค์การให้มีสมรรถนะสูง: กรณีศึกษาสำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดเพชรบุรี ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาองค์การให้มีขีดสมรรถนะสูง: กรณีศึกษาสำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดเพชรบุรีได้แก่ สถานภาพ การนำองค์การให้มีความสัมพันธ์กับผู้ให้บริการ การมุ่งเน้นทรัพยากรบุคคล และการจัดกระบวนการ 2) ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาองค์การให้มีขีดสมรรถนะสูงมีความสัมพันธ์ทางสถิติกับสมรรถนะขององค์การอย่างมีนัยสำคัญ 3) อำนาจการพยากรณ์ความสำเร็จของการพัฒนาองค์การให้มีขีดสมรรถนะสูง สามารถอธิบายความสำเร็จของการพัฒนาองค์การให้มีขีดสมรรถนะสูง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ กรวรรณ รุ่งสว่าง และสุพักตรา สุทธสุภา (2560, น.23) ได้ทำการศึกษาเรื่อง แนวคิดและองค์ประกอบของชุมชนเมืองสร้างสรรค์ตามลักษณะ

ท้องถิ่นในประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่าชุมชนเมืองสร้างสรรค์เป็นชุมชนที่มีสภาพแวดล้อมที่นำไปสู่คุณภาพชีวิตที่ดีชาวชุมชนมีอาชีพและทักษะที่คล้ายกันและบ้านสามารถเป็นพื้นที่แสดงงานศิลปะและอัตลักษณ์ของท้องถิ่นได้เป็นอย่างดีจึงสามารถเป็นจุดเริ่มต้นของเศรษฐกิจสร้างสรรค์และอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ซึ่งเป็นการผลิตสินค้าที่มีเอกลักษณ์แสดงถึงความเป็นอัตลักษณ์ของสถานที่นั้นโดยจะเป็นที่สนใจของกลุ่มที่เรียกว่า มวลชนสร้างสรรค์ซึ่งต้องการที่จะอยู่อาศัยภายในเมืองที่มีสภาพแวดล้อมดีและมีสิ่งอำนวยความสะดวกเอื้อให้เกิดการคิดสร้างสรรค์ใหม่ๆ การวิจัยนี้เป็นการศึกษาแนวคิดและองค์ประกอบของชุมชนเมืองสร้างสรรค์ตามลักษณะท้องถิ่นในประเทศไทยเพื่อนำไปสู่การพัฒนาชุมชนเมืองสร้างสรรค์วิธีการศึกษาประกอบด้วยการค้นคว้าเอกสารนวัตกรรมการพัฒนาสินค้าท้องถิ่นและข่าวสารการพัฒนาเมืองสร้างสรรค์ที่มีอยู่ในปัจจุบันโดยการรวบรวมเอกสารจากท้องถิ่นการสอบถามและสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านเมืองสร้างสรรค์นำข้อมูลเกี่ยวกับแนวคิดชุมชนเมืองสร้างสรรค์ต่างๆ มาเปรียบเทียบกับชีวิตความเป็นชุมชนเมืองสร้างสรรค์เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบวิเคราะห์เอกสารแบบสอบถามสัมภาษณ์และการสังเกตการณ์ประชาชนผู้อยู่อาศัยและวิพากษ์ชุดข้อมูลที่ได้กับกรอบแนวคิดของ Aaron Borchardt, Charles Landry, Richard Florida, UNESCO และ UNCTAD ผลการวิจัยพบว่า แนวคิดและองค์ประกอบของชุมชนเมืองสร้างสรรค์คือสภาพแวดล้อมของชุมชนเมืองที่น่าอยู่สิ่งอำนวยความสะดวกต่อการคิดสร้างสรรค์พื้นที่สาธารณะและพื้นที่ทางวัฒนธรรมชุมชนเมืองสร้างสรรค์มีการเปิดกว้างทางความคิดและเสรีภาพในการอยู่อาศัยไม่มีการจำกัดเพศอายุหรือชนชาติซึ่งประโยชน์จากการวิจัยคือแนวคิดและรายละเอียดขององค์ประกอบชุมชนเมืองสร้างสรรค์ในประเทศไทย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

- 1.1 รัฐบาลควรให้ความสำคัญกับการพัฒนามหานครขอนแก่นไปสู่การเป็นเมืองอัจฉริยะในทุกด้านอย่างจริงจังในทุกมิติอย่างต่อเนื่อง
- 1.2 รัฐบาลให้ความรู้แก่คนในพื้นที่เพื่อสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องร่วมกันตามหลักการมีส่วนร่วมเพื่อเป็นกลไกในการขับเคลื่อนการพัฒนามหานครขอนแก่นไปสู่การเป็นเมืองอัจฉริยะร่วมกัน
- 1.3 รัฐบาลจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอแก่ในการพัฒนามหานครขอนแก่นสู่ความยั่งยืน โดยควรมีการบูรณาการงบประมาณให้สอดคล้องกับการดำเนินงานภายใต้หลักความคุ้มค่าของภาครัฐและประสิทธิผลที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมและมีความยั่งยืน
- 1.4 รัฐควรสร้างความสมดุลให้กับสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม และมองปัจจัยภายใน-ภายนอกได้แก่ สถานการณ์ของโลกในปัจจุบันที่มีผลกระทบประกอบด้วยและการต้องมีการมีภูมิคุ้มกันเพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน
- 1.5 รัฐควรบูรณาการทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐและเอกชนในการบริหารจัดการเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาท้องถิ่น

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

- 2.1 การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยรูปแบบการพัฒนามหานครขอนแก่นสู่ความยั่งยืนเพื่อให้เกิดความแตกต่างเกิดการพัฒนาทางวิชาการ จึงควรมีการดำเนินการวิจัยในพื้นที่จังหวัดที่มีขนาดใหญ่และศักยภาพเชิงพื้นที่อื่นๆ ด้วย เช่น จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดนครราชสีมา อุบลราชธานี จังหวัดสงขลา เป็นต้น

2.2 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างการพัฒนาจังหวัดขนาดเล็กกับจังหวัดขนาดใหญ่ เพื่อให้ทราบกระบวนการพัฒนาในหลายมิติมากขึ้นและจะได้นำไปปรับรูปแบบให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น

2.3 ควรมีการนำรูปแบบการพัฒนามาหาคำตอบจนกระทั่งความยั่งยืนไปทดลองใช้จริง เพื่อจะได้ทราบผลสัมฤทธิ์ของรูปแบบและปรับเปลี่ยนแก้ไขให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- กรวรรณ รุ่งสว่าง และสุพักตรา สุทธสุภา. (2560). **แนวคิดและองค์ประกอบของชุมชนเมืองสร้างสรรค์ตามลักษณะท้องถิ่นในประเทศไทย**. การประชุมวิชาการระดับชาติ “สถาปัตยกรรมศาสตร์” พ.ศ. 2560 การออกแบบวางผังชุมชนเมือง, ภูมิสถาปัตยกรรม, การผังเมือง.
- ชาติชัย อุดมกิจมงคล. (2557). **การบริหารการพัฒนาชนบทขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดสกลนคร**. รายงานการวิจัยคณะวิทยาการจัดการมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร . สกลนคร : มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ณฐาภพ ยมจินดา.(2553).**การบริหารการพัฒนาเมืองน่าอยู่ : กรณีศึกษาเทศบาลตำบลในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-กัมพูชา .หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิตมหาวิทยาลัปทุมธานี**. วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยปทุมธานีปีที่ 2 ฉบับที่ 3 กันยายน – ธันวาคม 2553.
- พนิต ภูจินดาและ ยศพล บุญสม .(2559).**แนวคิดการพัฒนาเมืองต้นแบบ .เจ-ดี วารสารวิชาการ การออกแบบสภาพแวดล้อม ปีที่ 3 ฉบับที่ 1 (มกราคม - มิถุนายน 2559).**
- นันทวัน วงศ์ขจรกิตติ.(2558). **นโยบายการให้บริการจังหวัดอัจฉริยะของประเทศไทย. หลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (การเมือง) มหาวิทยาลัยรามคำแหง**.วารสารวิจัยและพัฒนาโลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์ สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). **การวิจัยเบื้องต้น**. (พิมพ์ครั้งที่ 8) . กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- บุญส่ง สานไธสง (2555).**ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลดำ อำเภอยักษ์ภูมิพิสัยจังหวัดมหาสารคาม**.วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ประกาศราชกิจจานุเบกษา**. เล่ม 135 ตอนที่ 82 ก ลงวันที่ 13 ตุลาคม 2561 เรื่อง ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561-2580)
- เพ็ญศรี ลิ้มสุวรรณกุล. (2559).**การพัฒนาองค์การให้มีสมรรถนะสูง : กรณีศึกษาสำนักงานพระพุทธศาสนา จังหวัดเพชรบุรี**. หลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์.
- มิ่งขวัญ คงเจริญ และ อาชัยญรัตน์อุบล. (2554). **การพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างพลังอำนาจของชุมชนเพื่อเสริมสร้างความยั่งยืนของชุมชนแห่งการเรียนรู้**.Development of a Community

Empowerment Model to Promote the Sustainability of Learning Communities. SDU Res. J. 7 (2): May - Aug 2011

เสนห์ จัยโต.(2558). การพัฒนาตัวแบบการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสู่องค์กรสมรรถนะสูง.

วารสารอิเล็กทรอนิกส์การเรียนรู้ทางไกลเชิงนวัตกรรม มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ปีที่ 5 ฉบับที่ 1 มกราคม – มิถุนายน 2558.

สิทธิชัย ต้นศรีสกุล(2552). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาชุมชนยั่งยืนกรณีศึกษาองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดมหาสารคาม. วารสารช่อพะยอม ปีที่ 21 พุทธศักราช 2553.หน้า 51-68.

สุดารัตน์ ไชยประสิทธิ์. (2558). กลยุทธ์การบริหารเพื่อเสริมสร้างการเป็นองค์กรสมรรถนะสูงของวิทยาลัยพยาบาล. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุพรรณา เศษแสงศรี สุรศักดิ์ ชะมารัมย์.(2559). การพัฒนาองค์การสู่การเป็นองค์กรที่มีขีดสมรรถนะสูงของสำนักงานจัดหางานจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร . ปีที่ : 13 ฉบับที่ : 61 เลขหน้า : 197-208 ปี พ.ศ. : 2559.

สุรินทร์ วันเงิน. (2551). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลแม่เจดีย์ อำเภอเวียงป่าเป้า จังหวัดเชียงราย, ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการปกครองท้องถิ่น วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

สำราญ อินทนะ .(2554).ความต้องการของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่น ขององค์กรปกครองท้องถิ่น จังหวัดน่าน.วารสารบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์. ปีที่ 2 ฉบับที่ 2 (พฤศจิกายน 2554 - เมษายน 2555) ,หน้า 112-122.

Yamane,Taro. (1973). Statistics an Introductory Analysis. 3rded. New York : Harper & Row.